

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtvte Religionis, Et Ei Annexis; Continens septem Tractatus
Theologiæ Moralis præcipuos. Primus, in ordine septimus, est de Oratione
... Septimus, & latissimus, de Beneficiis Ecclesiasticis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quæ sint opera seruilia prohibita in die festo. punct. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76561](#)

Dei exercitandam non esse tempus feriatum aprius; quia haec aptitudo non defumitur ex tempore sacrae ioti, sed defumitur ex tempore, in quo urgentior necessitas occurrit, quæ alius temporibus esse potest.

9. Secundum actio est contritio, & dolor de peccatis commissis. Si forte accedente die festivo concius illius est; quia videatur satis coli non posse Deum ab homine peccatore, & Deo in uno. Sed dicendum est cum D. Thom. Caet. Soto, & Navarr. Suarez, Bonac. locis allegatis, & communis sententia, nequam esse obligacionem exercendi contritionem; quia nulli habetur talis obligatio. Neque enim oritur ex virtute penitentiae, cum haec non obligat ad sui exercitium statim post commissum peccatum, neque in die festo potius quam in alio. Neque etiam omni potest haec obligatio ex virtute religionis; cum haec solum ad colendum Deum Missa auditione, & vacatio operum seruilius obligari in diebus festis. At Missa audiunt, & ab operibus seruiliis vacante recte potes in quin contritionem, & penitentiam de peccatis commissis habeas. Ergo praeceptum fermandi festa ad contritionem non obligat. Affirmandum igitur est ex præcepto posteriori observationis festorum solum oblationem audiendi Missam.

P V N C T V M V.

Quae sint opera seruilia prohibita in die festo.

1. Quod sit opus seruile expenditur, & qua ratione à liberali distinguatur.
2. Scribere ob lucrum plures consentiunt esse opus seruile prohibitum.
3. Probabilis est oppositum.
4. Idem est diendum de transcriptione.
5. Satisfactum. num. 2. adductis.
6. Actio pingendi si recreationis causa, vel ob disciplinam fiat plures consentiunt, non esse opus seruile.
7. Verius est actionem esse seruile.
8. Piscatio, aucupatio, venatio, plures consentiunt, si ob recreationem fiat, esse liberale opus, si ob lucrum, seruile.
9. Quo per se opera sunt seruilia ex consuetudine excusantur.
10. Explicatur cap. lict. de Feriis.
11. Prælatio, tam si plures conseruent esse opus liberale, probabilius reputo seruile esse, excusariam ob necessitatem.
12. Iter agere non est prohibitum, & quid si currus deferantur.

Diximus præceptum observationis festorum posteriorum esse, & negatiuum, & quatenus posteriorum est, solum obligare ad audiendum Missam, de qua obligacione late dicemus, tit. de Sacram. Eur. in vlt. disput. circa finem. Quatenus vero negatiuum est, probitionem contineat operum seruilium; constat ex cap. lict. de Feriis: ibi & in his ab omni opere seruili celsitudinem. Nominis operis seruilius intelligitur, quod commodatior corporis inferiatur, & à feriis regulariter fieri solet, veretam colore, artificia facere, calcos, vestes, similia conseruent, cibaria preparare. S. Thom. 1.2. q. 122. art. 4. dixit opus seruile esse aliquod corporale opus ex his, in quibus unus homo alieni inferiori solet, seu ut dixit idem D. Thom. in 3. dis. 37. art. 5. que. 2. ad 2. ad quorum exercitium seruos deputatos habemus. Distinguuntur opus seruile ab opere liberali, quod liberali opus proximum, & immediate referunt ad instruendam mentem propriam, vel alienam, quale est legere, loqui, doceare. At scilicet proxime, & immediate cedit in utilitatem corporis. Notamur dixi opus seruile prohibitum esse, quod commodatior corporis inferiatur, & à feriis regulariter fieri solet, ne comprehendenter ea opera commodatior corporis deservientia, quantum à seruis, quam à nobilioribus sunt & de quibus speciale dubium est, hoc præcepto comprehendantur, verbi graia, seruile pescari, venari, aucupari, prælari, iter facere i de his ergo evidendum est, an sub hac prohibitione cadant?

2. Prima actio, in qua aliqui Doctores dubitantes est scribere præcipue luci, & mercedis gratia. Communis opinio Sommiagium docuit esse opus seruile. Sotius, Richard. Angel. Rolla, Tabien. Sylvest. quos referunt, & sequitur Azor. 2. p. lib. 1. cap. 17. que. 4. Probat Azor. quia scribentes est quoddam genus, cuius sunt duas species, una operis liberalis, altera seruilius liberale opus est, si scribas, ut memoriam excolas, augcas, & conservas, aut ut amicium, aut aliud quilibet absentem moneras, doceas, hoteris, salutes, &c. seruile erit si facias ob lucrum, & quantum. Quæ ratio efficacius in transcriptione habet locum, quia transcriptione nihil aliud est, quam expressio litterarum, quæ in originali habentur, quod videtur esse mechanicum; alias imprimere librum mechanicum non esset, cum sit quoddam genus transcriptionis. Ade transcribere nihil aliud esse videtur, quam pingere, hoc est, alienos characteres delineare. Sed pingere est opus seruile. Ergo, & transcribere: & ideo Navarr. c. 13. n. 1. & Caet. 2. 2. q. 121. art. 4. Affirmant transcribere esse seruile quando sit ob lucrum.

3. Dicendum tamen est ob lucrum, & mercedem scribere Ferd. de Castro Sum. Mor. pars II.

non esse opus seruile: sic Caet. & Navarr. supradicti Toler. lib. 4. sum. cap. 24. num. 3. Sayrus in clavi regia, lib. 7. cap. 2. num. 13. Suarez t. 1. de relig. lib. 2. c. 24. Medina in instrucl. lib. 1. cap. 1. 4. § 8. Ludovic. Lop. p. in fruct. co. scien. cap. 5. Fagund. de quinque Ecclesiæ præceptis lib. 1. cap. 1. num. 3. & 4. Bonac. de serio de cal. præcepto g. vni cap. 2. num. 15. Ratio est: quia scriptura est quadam permanens locutio de se & natura sua ordinata ad declarandos proprios conceptus. Ergo est actio deseruens per se anima, & non corpori. Ergo non est seruile. Quod autem opus de se liberale, si ob mercem fiat, non redditur seruile: inde probari potest: quia intentio operantis non variat opus, sed omnino illud immutatur relinquit: quia illi est extrinseca. Ergo si scriberis opus liberale est, ex intentione luci seruile non redditur: erit tamen opus mercenarium, non gratiosum: quia esse gratiosum, vel mercenarium ex intentione pender. At non pendet ex intentione operantis esse seruile, vel liberale. Ergo ob intentionem luci liberale opus non redditur seruile: & ita document generaliter loquentes Caet. 2. 2. q. 122. art. 3. & in sum. verbo festorum violatio. Toler. 1. 4. sum. c. 24. n. 3. Azor. 1. c. 18. q. 1. Suarez t. 1. de relig. lib. 1. c. 19. n. 6. Navarr. c. 13. n. 5. Fagundez lib. 1. de quinque Ecclesiæ præcept. cap. 10. n. 3. & cap. 1. num. 5. & alij apud ipsos.

4. Dico secundum, neque transcribere etiam ob lucrum esse opus seruile: sic Med. Ludovic. Lop. Sayrus, Fagundez, Bonac. num. præcedenti relaxat. Suarez cap. 25. n. 4. Ratio est, quia transcribere nihil aliud est, quam declarare, & permanenter loqui alterius conceptus. Ergo est opus liberale. Item transcribere per se ordinatur ad illustrandum intellectum, & percipiendum alienos conceptus. Ergo non corpori, sed anima per se deseruit. Deinde transcribere nihil aliud est, quam scribere, quod alius, vel ipse transcripтор permanenter locutus est. Ergo si scribere opus liberale est, etiam transcribere, debet est. Qui enim scribit distante alio exprimit illius conceptus: qui vero transcribit eius dicta, idem facit, & sola est differentia, quod scribens exprimit conceptus alienos, quos auribus percipit; transcribens exprimit conceptus, quos petcipit oculis: percipere autem oculis, vel auribus accidentiarum est, nec potest opus liberale se reddere.

5. Neque argumentum, quo mouetur Azor videatur esse alius: cuius momenti, cum iam d. quoniam sit suum luci, & qualius non redditur opus seruile, quod natura sua liberale est. Ad exemplum de impressione respondeo esse longe diversum à transcriptione, quia impulsionem non tam commodatari mentis, quam commodatari corporis deseruit: cum enim homines suos conceptus non possint in plurimis nominantia diuigare per se scripturæ, quia actus scribendi laboriosus est, invenia est impressio, quæ hunc laborem excusat, acque adeo commodatior corporis, videatur potius quam menti deseruire. Deinde esto opus impressum ad illustrandum intellectum per se ordinatur, sicut quilibet alia scriptura, actiones ramen, quæ ad impressionem concordant per se, & immediate ad illustrandum intellectum non deserunt: nam confectionem litterarum ratis appetit esse opus mechanicum, & seruile; siquidem sit per infusionem metalli liquefacti, & formam remota ad illustrandum intellectum concurrit, sicut effigie papyri mechanica est, etio papyrus para scripturæ deseruit. Alia etiam actio est compitio literatorum, cui etiam est accidentarium, manifestatio conceptus: possent enim illæ characteres componi, quin aliquem conceptum manifestarent, præcipue si figura in illis effici delera. Ergo ratis compitio de se non est manifestatoria conceptum, sed solum ex accidente. Quod a fortiori militat in illa tercia actione de impressione, accidentale enim est, quod ex rati compositione, & significatione exprimit conceptus: illa enim signatio, & compitio communis est, & eiusdem rationis cum qualibet alia actione nullum conceptum exprimente; & accidentarium est compressionis, & significationis esse ibi literas taliter gravatas, & compositas, quæ conceptum explicare: sic cum communis sententia docet Sua.

1. 1. lib. 2. c. 17. n. 8.

6. Secunda actio huius affinis est actio pingendi, quam multi Doctores tenent non esse opus seruile, si gratia animum reficiendi, aut discendi fiat: quia tunc commodatior corporis non spectatur: ita Angel. verbo feria. n. 3. Sylvest. verbo Dominica, que. 5. & quinto. Rofella. verbo feria. num. 13. Tabiena n. 4. Armilla festum. n. 21. quibus omnibus consentit Azor. 2. p. lib. 1. c. 27. que. 6. at enim iuxta conscientiam facere iuvenes, qui huiusmodi arte dicendi cupidi in ea loca se abunde diebus festis, in quibus Sanctorum hominum imagines, aut Ducum, Imperatorum, & Regum, & aliorum magnorum virorum effigies pulchre depictæ cernuntur, quas intentis oculis, & animis intuiti pingendi imitantur; & paulo infra eius additum cum Armilla opus seruile non facere eos, qui describunt, vel designant in charris ea quæ sunt postea fabricantur, sicuti pinnæ, quæ ut addiscant, faciunt recamaturas. Sayrus in clavi regia, lib. 7. cap. 2. num. 16. Med. verbo, lib. 1. in fruct. confess. cap. 14. §. 8. & Ludovic. Lop. in suo instrucl. 1. p. cap. 52. concedunt non esse opus seruile pingere in die festo ratione luci, & mercedis acquirendæ. Idem tenet Saa verbo festum, num. 5. ut probable. Ratio est, quia actio pingendi, & est opus ab arte procedens, & ad memora-

riam conservandam maximam duci: media enim imagine representatur nobis prototypus. Ergo est opus liberale, & non seruire; & confirmo. Nam actio pingendi eiusdem rationis esse videtur cum actione scribendi; siquidem in ferendis quibusdam lineis, & figuris constituit, qua linea, & figura etiam in scriptura reperiuntur, quod vero linea, & figura calamo, vel penicillo sicut, non videtur diversitatem ita magnam constitutere, ut opus factum penicillo sit seruire, calamo autem sit liberale.

7 Nihilominus tenuissima est communior, veraque sententia, scilicet actionem pingendi de se seruire esse, ita Caet. 2.2, quaf. 12.2. art. 4. S. ad 2. Suarez r. 1. de relig. lib. 1. c. 26. n. 4. Sa. supr. Fagundez de quinque Ecclesiæ præcepti, lib. 1. c. 11. n. 10. Bonacina diff. de tercio decal. præcepto, quaf. unica, p. 2. n. 25. Ratio est; quod haec actio pingendi non tendit ad mentem instruendam, sed solum ad assimilandam imaginem arte factam rei verae, quod autem ex illius assimilatione excitat memoria rei representata, hoc est per accidens, neque talis excitatio sufficit ad constitutandam actionem pingendi liberalem; alias effectio cuiuscumque imaginis, quæ fit per artem sculpendi, vel confandi, efficit opus liberale, in quo est diuersa ratio de scriptura. Nam scriptura procedit à mente ad exprimendos mentis conceptus, rationes, & iudicia, inquit ipsa mater expeditio conceptuum, & locutus quedam exterior: pictura vero non est expressio conceptus, sed expressio rei representata per conceptum, sicut effectio domus est expressio domus conceptus, non conceptus. Neque obstat hanc actionem sèpè a nobilibus exerceri, quia hoc est propter eius excellenciam, propria tamen est seruorum.

8 Tertia actio est pescatio, auerpatio, & venatio, quas plures Doctores existimant, esse opus liberale, si ob recreationem sicut, etiam seruire, si ob lucrum & quantum sicut, ita docuit Angel. Sylvest. Rosella, Tabien, Amila, & Pianellus relati ab Azor. 2. p. lib. 1. c. 27. quaf. 7. cap. licet de Feriis; siquidem ex dispensatione conceditur pescatio diebus festi, & insuper propter facultatem datam mandatur, ergo aliquid in pium vnum. Azor tamen cum Med. lib. 1. in bruci. conf. ff. cap. 12. § 8 fol. 95. & Ludouic. Lop. in suo instruc. 1. p. cap. 52. Sa. verbo festum. num. 5. Nauart. sum. cap. 13. num. VI. § 6 ex Bonacina diff. p. de tercio decal. præcepto. quaf. unica, p. 2. num. 25. existimat venerari, & pescari, auerpari, & similia non esse opera per se seruia, atque adeo esse licita: & ad cap. licet. de Feriis. Respondebat Nau. & Azor. indulgentiam ibi concessam pescandi illud genus pescium non esse dispensationem in præcepitione enim necessitatis videbatur dispensatum, sed erat quedam approbatio, & permisio. Neque etiam virget hanc indulgentiam concedi à Pontifice sub onere dandi congruum portionem Ecclesiæ circumpositis, & Christi pauperibus: nam vel illa, portio erat de dicta ex obligatione soluendae decimas, ut dicit loffa, vel ut placet Ludouic. Lop. § non peccant, solum de consilio, & non de præcepto talis portio cauerit danda; idemque docuit Sylvest. verbo Domini, q. 4. n. 6.

9 Nihilominus dicendum existimat cum Suarez de relig. lib. 2. de festis cap. 28. n. 3. Fagundez de quinque Ecclesiæ præceptis, lib. 1. cap. 11. n. 16. venationem, & pescationem, & similia esse opus seruie per se, siquidem sunt actiones ad vnum corporis, & ipsius utilitatem pertinentes. Quid enim est venari, vel pescari, nisi animalia colligere, occidere, & defere. Sunto ergo haec actiones seruiles, quæ ad utilitatem corporis ordinantur per se, & ibi sunt. Verum ratione confutandis existimat ipsi Suarez. supr. num. 5. Fagundez, n. 17. Tolet. lib. 1. cap. 24. licet venari; quia scientibus, & tollerantibus pastoriis Ecclesiæ videatur haec confutatio introducta; idemque existimat de pescatione in flumine moderata, & sine magno labore ministrarium in illa. At de pescatione maris non est confutato, nisi ob speciem, & virginitatem necessitatem; ac proinde licita non est, iuxta capitulo de feriis.

10 Adierto tamen, eti in supradicto capitulo de Feriis, solum detur licentia ad pescandum quoddam genus pescium speciale, quod vocatur Alceia, at communiter doctores extendunt, ut videtur est in Suarez. r. 1. de relig. c. 2. num. 6. facultatem ibi concessam ad quodlibet aliud genus pescium, quod certis diebus sollempniter apponere, cuius pescatio illo die facienda est, quin minus magna ex parte amitteret, conceditur tamen in supradicto capitulo dominis nictis, & festis dispensatio (præterquam in maioribus anni solemnitatibus) cum illo tamen onere, & obligatione, vel elemosynam aliquam post factam capturam Ecclesiæ circumpositis, & Christi pauperibus faciant: quam elemosynam dannam esse ex obligatione existimat cum aliis, suar. supr. & lib. 1. de festis cap. vlt. num. 7. & videtur conuinci, quia sub illo onere datum facilius non debita. Si tamen in maioribus solemnitatibus ex dispensationibus prelati pescandum esset, tunc si ipse prelates dispensationem sub illo onere, & elemosynam danda non concederet, non exstantur pescantes illam erga rei, qui tunc non ex dispensatione capitulo: sed ex dispensatione prelati operarentur.

11 Quarta actio est prælatio, quam plures doctores affirmant non esse opus seruile, id. & que non esse peccatum saltem mortale fieri in die festo, etiam extra necessitatem, si Missa audia-

tur, sic Caet. 2.2. q. 40. art. 4. Bannes dub. 4. n. 4. Valer. 2.2. disp. 3.9. 16. p. 5. vers. tertio. Sa. verbo festum, n. 15. Rodrig. 1. p. sum. cap. 12. n. 10. inclinat Bonac. diff. 2. de restit. q. 4. art. 1. p. 12. §. 4. fine. Suar. de bello diff. 1.3. sect. 7. num. 24. & mouetur, quia est actio seruus, & principibus communis. Dicendum tamen existimat cum Suarez. lib. 2. de festis, cap. 28. numero 2. Fagundez de quinque Ecclesiæ præceptis, lib. 1. cap. 11. n. 2. Et si opus de fe seruile quia haec actio est merè corporalis, laboriosa, & circa effectus corporis omnino exititus. Item est vñus artis mechanicae. Ergo non est opus liberale, sed seruus. Verum ratione necessitatis, ferè semper sunt hæc actiones licita, iuxta leg. omnes iudicis. Cod. de Feriis. & leg. duces. ff. de Feriis: Quia si est bellum defensum, ordinatur ad defendendam propriam vitam, vel rem publicam. Si est aggressivum honestat ex necessitate comparandi victoriam, cuius opportunitas tunc occurrit. Et ex haec necessitate excusat qui aggeribus, fossa, & vallo, arcis, vibes, oppidava muniti, & alia similia facti. Quod ab illis victoria dependet, aut sine graui damno, & iactura differunt nequeunt: ita Azor. 2. p. lib. 1. c. 27. q. 2. Vñus addit Suarez. supr. Solere tempore pacis fieri in die festo aliquas exercitationes, & demonstrationes militares, quarum vñus hec, ratione confutandis, cum ratione moralis necessitatis ad publicam custodiam civitatis: quia non potest commodi alii diebus fieri. Tum denique, quia illa quæ tunc sunt, aut nihil, aut parum de seruili opere habent, & ad memoriam peritus exercendarum, vel cognitionem personarum habent, quæ ad exercendam militiam ordinantur, & si aliquod seruile miscent, ex aliis causis honestat. Deinde iam confutandis receperunt est iuuenes diebus Dominicis, & festis artem digrediad omnia discere: quia esto discutatur vñus, & exercitio operis seruilius ob necessitate reipublicæ, cui maximè conuenient iuuenes exercitatos in pænali habere, permititur ydēnibus, & consentientiis prælati. loco alleg. tenet Fagundez.

12 Quinta actio est iter agere, quæ existimat Caet. 2.2. q. 12. art. 4. Sotus l.2. de iust. q. 4. art. 4. §. tertium genus. Abulen. Exod. 12. q. 25. Et si opus seruile, confutandis tamen excusat viatores. Ego tamen existimat non esse opus per seruile, siue pedibus, hæc eque fiat, ita Nauart. cap. 13. n. 6. vers. diximus. Angel. verbo feria, n. 15. & Rosella, n. 26. Azor. 2. p. lib. 1. cap. 27. q. 8. Suarez. r. 1. de relig. lib. 2. de festis. cap. 17. num. 2. Ratio est, qui iter agere est de fe quedam actio naturalis consilii in quadam corporis situatione, atque exercitatione, atque adeo non est opus seruile, sed liberale. Quod vero aliquando iter fiat cum nimis corporis defragatione: hoc in causa non est, vt opus liberale transeat in seruile. Idem quod dictum est de adeo itinerandi, d. cendum est de illis agitationibus corporis, in salutationibus, chorœs, & tripudis constitutis, & a fortiori de exercitio musicæ tam voce, quam instrumentis: omnia enim hæc ad leuamen corporis, & animi oblectamentum pertinent. Quando autem iter agitur deferendo bestiam, aut curram omnium, quibus incedunt onera leuanda sunt, interdum impounda, si in tali leuatione, aut impositione multum temporis non consummatur, peccatum mortale non erit. At si pallium onera leuanda sunt, & pallium imponendum, vel multum temporis insumentum sit in talibus actionibus, cum hæc omnia sint de seruile, honestari debent aliquo capite extinseos, ut licet sicut, felice ex graui derimento, quod patuerunt iugafones, seu mulieres, si cogentur die festo quiescere, quoconque iter agendo peruenient; vel etiam excusat ob publicam utilitatem, ad quam necessarium fecit semper est, vt finis mora, & grauamine hæc asportatio mercium sit, & ita confutatur hæc excusationem approbabur, vt docet Suarez. r. 1. de relig. lib. 2. de festis. cap. 26. n. 3. Azor. 2. p. lib. 1. c. 27. q. 2. Man. Rodrig. c. 11. n. 2. fine. Sa. verbo festum. num. 5.

P V N C T V M V I.

Quæ actiones liberales sint in die festo licita, atque prohibita.

- 1 Omnis actio liberalis à iure non prohibita licita est die festo.
- 2 Licitum est doctori legere, concionari, consilia dare, & indicem de partibus iustitia informare.
- 3 Item omnis actus voluntaris iurisdictionis licitus est. & va- lidus.
- 4 Duo genera actionum prohibentur à iure, mercatus, & fori.
- 5 Explicatur mercatus, qua ratione sit prohibitus.
- 6 Quæ pertinent ad iudicium forensis, probantur die festivo.
- 7 Non solum illorum sit prohibitus, sed annulatus. Excepto, nisi dies feriatus esset in gratiam vendimiarum, & me- sum.

1 R Egula genealis est omnem actionem liberalem licitam esse in die festo, exceptis aliquibus à iure expeditis, & D. Thom. 2.2. quaf. 122. art. 4. Ratio est clarazquia ex vi festi lo-